

Opplevelser, nettverk og refleksjon

17-19 oktober fikk vi være med nordisk klubb i Sveits på tur. Den 17 dro vi til Chur, en sjarmerende by full av restauranter som kunne by oss på god mat etter ankomst. Morgenen etter hadde Nordisk klubb årsmøte før vi alle dro til Bergün. I Bergün hadde vi omvisning godt hjulpet av turistsjefen, en samling for refleksjon rundt det lokale klubarbeidet, middag og overnatting på et av byens hoteller. Søndag gikk turen til kirken for mange av oss, før vi tok toget til St. Moritz og kunne bruke et par timer der til det en måtte ønske – en tur langs sjøen, en kaffekopp, eller å bare tusle i byen. Toget tok oss ned igjen til Chur, denne gangen i restaurantvogner med oppdekket bord – mat og drikke så langt øyet kunne se! En lokal tur på flere måter – opplevelsen av lokalkultur i Sveits, på vårt eget språk, med skandinavere på alle kanter.

For oss nordmenn er det kanskje enkelt – vi har få problemer med å forstå både svensk og dansk, praten går lett med de du til en hver tid møter. Og praten står for meg som noe av det viktigste med denne helgen. Vi møtes på steder der det er lett å bli kjent – du sitter på toget, går en tur med en guide, spiser middag på hyggelige småbord, en drink i foajeen – uavhengig av hvor du er blir du stående i en gruppe med mennesker og prate om løst og fast. Styret i den nordiske klubben hadde planlagt godt og brukte to gjennomgående tema som gjorde at vi alle alltid hadde noe å snakke om: Lokale opplevelser og globalt engasjement. På togturen ser vi vanvittige fjell og daler stupe rett under oss, naturen er slik den bare er i Sveits – en opplevelse og et uutømmelig samtaleemne. På festmiddagen lørdag kveld fikk vi servert mat fra regionen mens en lokal musikkgruppe spilte. Alt dette skjedde på Kurhaus hotell i Bergün. Stedet er 100 år gammelt, og det er nok en stund siden det hadde sine glansdager. Men du kan nesten kjenne hvordan det ville være å flykte til fjells på Kurhaus når den slitsomme byen hadde gått for langt gjennom marg og ben. Søylen reiser seg i rommet, badekaret tok en god halvtime for å bli fylt, verandaen badet i sol og frisk fjelluft, og skrek etter en bok og en varm sjokolade.

Og renselse hadde klubben tatt med seg i temaet for helgen. Vann – noe rensende, varmende eller avkjølende for oss er ingen selvsagthet i vår verden. Andre steder er det kilde til konflikt, sykdom, en kamp om liv og død. Aperetifen på lørdag hadde et sting. Du kunne sikle etter en kir , noen ønsket seg til og med en kongelig en, men da hadde du måttet vente lenge. Vann og vannfiltere var tema, og vi gikk fra stasjon til stasjon for å smake på sveitsisk vann – alt fra springvann fra Bergün, til flaskevann og annet man kan bruke vann til servert i shotglass. Hjemmebrent er vel ikke det alle lengter etter fra Norge, men den satte et støkk i de som drakk, og minner oss på at verden er større og mer trengende enn det vi ser i de trygge landene vi omgis oss med – hele Skandinavia og Sveits er privilegerte på mange vis.

Noen ønsket seg tilbake til 5-stjerneshotellet fra i fjor. Jeg var ikke med da, og nøt sørvisen fra et personale som må elske stedet de jobber på! Samtidig har jeg ikke hatt så hyggelige bordkavalere på lenge – uansett hvor jeg satt eller stod møtte jeg noen nye blide kontaktsøkende mennesker. Gud virket så god da til kirken vi gikk, tiiiidlig en søndags morgen, men hovedpresten var en smittende morgenfugl, og salmer og bibelvers klang på de fleste skandinaviske språk.

Nordisk helg gav meg trim – på språk, samtale og sveitskunnskap. Samtidig minnet programmet meg på at verden er større enn vi ofte tenker. Her har vi luksus, refleksjon og opplevelser på samme tid. Og i kirken kunne vi se det samme verdensperspektivet – en lokal reformert menighet i festdrakter, våre festdrakter, og i prekenen en påminnelse om at verken mennesker eller intensjoner er onde i seg selv, men at fravær av det gode, og et mørke som får dominere. I helgen pekte vi på det vonde samtidig som vi hadde det godt!